

என்னைப் போல் ஒருவனா நீ?

உ என்னைப் போல் ஒருவன் என்று படத்தின் தலைப்பு சொல்கிறது.

பார்வையாளனான என்னைப் பார்த்து, உன்னைப் போல் ஒருவன் என்று சொல்வதாகத்தான் பெரும்பாலும் அந்தப்படுத்திக் கொள்கிறோம். அது சரியான அந்தமத்தானா?!

படத்தில் பெயர் இல்லாத நாயகனே? என்னைப் போல் ஒருவனா நீ?

நான் மனசாட்சியின் குரலுக்கு எப்போதும் செவி கொடுக்கிற ஒரு நடுத்தர வகுப்பு மனிதன். என்னால் பிறருக்கு வலியும், பிறரால் எனக்கு வலியும் ஏற்படக்கூடாது என்று விரும்பும் சாதாரண மனிதன். ஜாதி, மதம், மொழி, இனம் அடிப்படையில் மனிதரை மனிதர் உயர்வு தாழ்வு பார்க்கக்கூடாது என்று விரும்பும் ஒருவன்.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட எவரும் முறையாக விசாரிக்கப்பட்டு, சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்றே விரும்புகிறவன். கொலைக் குற்றவாளிக்குக்கூட அதிகப்பட்சமாக ஆயுள் தண்டனை தரப்படலாமே தவிர, மரண தண்டனைகூடாது என்று நினைக்கிறவன். சட்டத்தை என் கையில் எடுத்துக் கொள்ள ஆசைப்படாதவன்.

நீ என்னைப் போல் ஒருவனா? நிச்சயம் இல்லை.

எனக்கு எல்லா தீவிரவாதமும் அருவெறுப்பானது. உனக்கு அப்படி யில்லை. நீ இல்லாமிய தீவிரவாதத்தை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து எதிர்க்கிறாய்.

மேலவளவில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலித் தலைவர் முருகேசனைக் கொன்றவர்களும், தருமபுரியில் அப்பாவியான கல்லூரி மாணவிகளை பேருந்திலேயே வைத்து எரித்தவர்களும், மதுரையில் பத்திரிகை அலுவலகத்தைத் தாக்கி, அப்பாவி ஊழியர்களைக் கொன்றவர்களும் இது போன்ற என்னற்ற தீவிரவாத செயல்களில்

ஈடுபட்டவர்கள் பலரும் தமிழகச் சிறைகளில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விசாரணையில்லாமல் கொல்ல வேண்டும் என்ற கோபம் உனக்கு வரவில்லை.

இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகளையும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ததால் ஹிந்து வெடி மருந்து வியாபாரியையும் கொல்லப் புறப்படுகிறாய்.

உனக்கு ஆர்.டி.எக்ஸ் வெடி மருந்து விற்றவன் மட்டும் மகாத்மா காந்தியா? அவனை ஏன் கொல்லாமல் விட்டிருக்கிறாய்? அவனிடம் ஆர்.டி.எக்ஸ் தொடர்ந்து வாங்கியவர்கள்/வாங்குகிறவர்கள் எல்லாரும், உன்னைப் போல தீவிரவாத எதிர்ப்பாளர்களா என்ன?

நீ, இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகளை போலீஸ் பிடித்தால், உடனே சுட்டுக் கொன்றுவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்து தீவிரவாதத்தின் குரலாகவே பேசுகிறாய். அப்படிச் செய்யாமல் போலீஸ் இருப்பதில் எரிச்சலடைந்து, மிரட்டல் வேலையில் ஈடுபடுகிறாய்.

எந்த மதத்து தீவிரவாதியாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களை விசாரிக்காமல் சுட்டுக் கொன்றுவிடவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் சார்பாக புறப்பட்டு வந்தவனும் அல்ல நீ.

அப்படி நினைக்கிறவர்கள் கருத்தை ஏற்பதாக இருந்தால், மதத்தையே இடித்து மதக் கலவரங்களை உற்பத்தி செய்த அத்வானியையும், அரசு இயந்திரத்தின் உதவியோடு முஸ்லிம்களை கும்பல் கும்பலாகக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்த மோடியையும் சுட்டுக் கொல்ல நீ புறப்பட்டிருப்பாய்.

ஆனால் உனக்கு செலக்டிவ் அம்னேஷியா இருக்கிறது.

நீ என்னைப் போல் ஒருவன் அல்லவே அல்ல. நான், குற்றம் சாட்டப்படுவர் மோடியானாலும் சரி முகமது ஆனாலும் சரி முறையான நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும் என்றே வலியுறுத்தும் சாமான்யன்.

உன்னைப் போல் ஒருவன் என்று நீ சொல்வது, என்னையல்ல என்றால் யாரைப் பார்த்து அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாய்?

படத்தில் இன்னொரு நாயகனாக வருகிற காவல் அதிகாரியைப் பார்த்துத்தான். அதுதான் அசல் அந்தம். நாங்கள்தான் எங்களைச் சொன்னதாக தப்பாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்தக் காவல் அதிகாரி யார்? முதலமைச்சர், தலைமைச் செயலாளர் எல்லாரும் முழு அதிகாரத்தைத் தன்னிடம்

கொடுத்தால்தான் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியும் என்று மிரட்டுபவர் அவர். முழு அதிகாரமும் போலேசிடம் இருந்தால்தான் விசாரணை யில்லாமல் சூட்டுக் கொல்லமுடியும் அல்லவா? அவர் கருத்தும் உன் கருத்தேதான்.

கடைசியில் நீ கேட்டபடி அந்த தீவிரவாதிகளை ஒப்படைக்கிறார். முன்று பேர் ஜீப் குண்டில் செத்ததும் நீ அவர் ஆன்தான் என்பது அவருக்குத் தெரிந்துவிடுகிறது.

நீ எந்த இடத்திலும் குண்டு வைக்கவில்லை. அது வெற்று மிரட்டல்தான் என்று பின்னர் போனில் சொல்லும்போது, அது தனக்கு முன்பே தெரியும் என்கிறார். அப்படி தெரியமென்றால், நான்காவது தீவிரவாதியை சூட்டுக் கொல்லும்படி அவர் சொல்லி யிருக்கத் தேவையே இல்லையே. உன் மிரட்டலை சாக்காக வைத்து, அவர் அந்த தீவிரவாதிகளை விசாரணை இல்லாமல் கொல்லும் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார் என்பதுதான் உண்மை.

கடைசியில் நீ இருக்கும் இடத்தையும் உன்னையும் கண்டுபிடித்துபிறகு, உன்னை சுட்டுக் கொல்லாமல் கை குலுக்கி வழியனுப்பி வைக்கிறார். ஏன்? நீ அவரைப் போல் ஒருவன் என்பதுனால்தான்.

காவல் துறை என்கவண்டர் என்ற பெயரில் விசாரணை இல்லாமல், தான் கொல்ல விரும்புவார்களைக் கொல்லும் வசதிக்காக, உன்னைப் போன்றவர்களை மறைமுகமாக ஆதரிக்கும் என்பதுதான் உன் படத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைக்கும் முக்கியச் செய்தி.

நீ நிச்சயம் என்னைப் போல் ஒருவன் அல்ல. நான் நிச்சயம் உன்னைப் போல் ஒருவனாக இருக்க விரும்பவே மாட்டேன்.

சென்ற வருடம் மும்பையில் என் பிரிய நடிகர் நசிருதீன் ஷா நடித்த ‘எ வெட்னெஸ்டே’, ‘ஷாட் ஆன் செட்’ என்ற படங்களைப் பார்த்ததும் இரண்டுமே தீவிரவாதம் தொடர்பானவை என்பதால் ஒப்பிட்டு எழுத நினைத்தேன். தமிழ் வாசகர்கள் இவற்றை டிவிடிகளாகக்கூட பார்க்கும் வாய்ப்பில்லாத நிலையில் எழுதுவதற்கான உந்துதல் குறைந்துபோய் விட்டது.

கமல்ஹாசன் ‘வெட்ஸ்டே’வை தமிழில் தயாரிக்கிறார் என் செய்தி வந்ததும், நிச்சயம் கமல் என்ற ஸ்டாரால் நசீரின் யதார்த்தமான நடிப்பைத் தரமுடியாது என்பதால், தமிழ்ப் படம் ஹிந்தியின் தரத்தில் இருக்காது என்று கருதினேன். டெல்லி கணேஷ் மாதிரி ஒருத்தர்

நடிக்க வேண்டிய ரோவில் கமல் நடித்தால் என்ன ஆகுமோ அதுதான் தமிழ் வெட்நெஸ்டேவுக்கு ஆகியிருக்கிறது.

என்னைப் பார், என் நடிப்பைப்பார் என்று ஒவ்வொரு பிரேமிலும் சொல்லிக் கொண்டே நடிக்கும் பாணியில், கமல் என்ற நல்ல நடிகர் சிக்கிக் கொண்டு பல காலம் ஆகிறது. கமல் என்ற நல்ல திரைக்கதையாசிரியர், இயக்குநரையும் அந்த நடிகர் தன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துவிடுவது இன்னொரு சோகம்.

அதனால்தான் படம் முழுவதும் காமன் மேன், துப்பர் மேனாகவே இருக்கிறான். ஒருவேளை கமல் நடிக்காமல், இயக்கத்தை மட்டும் செய்கிற எதிர்காலத்தில் இது மாறக்கூடியும். காமன் மேனை காமன் மேனாகவே காட்டக் கூடும்.

இந்தப் படம் வெற்றிகரமாக ஓடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மகிழ்ச்சியாகவும் கவலையாகவும் இருக்கிறது. சுத்துப்பாட்டு, ஆக்ஷன், ஆபாசம், செண்டிமெண்ட் மசாலாக்கள் இல்லாமல் ஒரு படம் ஆதரிக்கப்படுவது மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இந்தப் படமும் வணிக ஃபார்மூலாவுக்குள் வேதான் இருக்கிறது என்பதும் வித்யாசமான படம் என்ற முகமூடிக்குள் இருந்துகொண்டு, ஆபத்தான கருத்துகளைப் பரப்புகிறது என்பதும் பெரும் கவலையை ஏற்படுத்துகிறது.

சென்சார் விதிகளுக்கு விரோதமான முறையில் டி.வி. பப்பெட் ஷோ வழியே பகிரங்கமான பாகிஸ்தான் எதிர்ப்பு, முஸ்லிம்களை கீழ்த்தரமாகக் கிண்டல் செய்யும் வசனங்கள், வேலைக்குச் செல்லும் திறமையும் உறுதியும் உடைய நவீனப் பெண்ணை வேண்டுமென்றே சிகரெட் பிடிப்பவளாகக் காட்டும் வக்கிரம், கம்ப்யூட்டர் மேதை என்றால் அவன் பார்ப்பனனாக்தான் இருப்பான் என்று குறிப்பாக உணர்த்தும் அபிவாதயே வசனங்களின் ஜாதியம் போன்றவை ஒரிஜினல் ஹிந்தியில் இல்லாதவை. கமல் தமிழுக்கு அளித்திருக்கும் ‘கொடைகள்’ இவை.

பத்து பேரை ஒரே ஆள் தனியாக அடித்து வீழ்த்தும் ஹீரோவும், உன்னைப் போல் ஒருவன் ஹீரோவும் ஒருவன்தான். ஆர்.டி.எக்ஸ் குண்டுகள் வைப்பது முதல், களைமேக்சில் குண்டு வைத்த ஜீப்பை ஒரு பொட்டல் காட்டில் நிறுத்தி வைப்பது வரை மொட்டைமாடியில் தனியாக இருந்துகொண்டே சாதிப்பது எல்லாம் விழுப் பட ஃபேண்டசியின் இன்னொரு வடிவம்தான்.

மாற்று சினிமா இது இல்லை. இதுவும் இன்னொரு ஏமாற்று சினிமாதான்.

நெந்த வாரப் புச்செண்டு

மராட்டிய வீரன் சிவாஜிக்கு மும்பைக் கடற்பகுதியில் பல கோடி ரூபாய் செலவில் சிலை அமைக்கும் திட்டம் முட்டாள்தனமானது என்று கருத்துச் சொன்னதற்காக, சிவசேணைத் தலைவர் பால் தாக்கரேவுக்கு இ.வா.பூ. சிவாஜிக்கு ஏற்கனவே உள்ள சிலை போதும் என்றார் தாக்கரே.

நெந்த வாரத் தீட்டு

இந்தியாவில் இருக்கும் அகதிகளான இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு, இந்தியக் குடியுரிமை அளிக்கவேண்டும் என்று தி.மு.கவும் தமிழக அரசும் கோரியிருப்பதற்காக அவர்களுக்கு இ.வா.தீட்டு. தங்கள் வீடு தீயிலோ, வெள்ளத்திலோ பாதிக்கப்பட்டால், உடனடியாக நம் வீட்டுக்கு வந்து தற்காலிகமாகத் தங்கும் உறவினர்களுக்கு, மறுபடியும் சொந்த வீட்டுக்குச் செல்ல உதவி செய்வதே முறை. இங்கே அகதிகளாக வந்தால் குடியுரிமை தருவோம் என்பது, ராஜபக்ஷேவுக்கும் சிங்கள பேரினவாதிகளுக்கும் வசதியாகிவிடும். இலங்கைத் தமிழர்களின் தாய் மண் ஈழம் அல்ல, இந்தியத் தமிழகம்தான்; மீதிப் பேரும் அங்கேயே போய்த் தொலையுங்கள் என்று சிங்கள இனவாதிகள் வாதிட வழி வகுக்கிறது தி.மு.க. இங்கிருக்கும்வரை கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, வாழும் சுதந்திரம் முதலியவற்றை அகதிகளுக்கு முறையாக அளிப்பதைச் செய்யாமல், திசை திருப்பும் அறிவிப்பு கண்டிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

நெந்த வார நகைச்சுவை

தமிழின் சிறந்த வசனகர்த்தா விருதை ‘உளியின் ஒசை’ படத்துக்காக கலைஞர் கருணாநிதிக்கு அவருடைய அரசு அறிவித்துள்ளது.

குழுதம் 8.10.2009

நேற்று போபால்... நாளை கடலூர்?

போபால் விஷ வாயு விபத்து நிகழ்ந்து 25 வருடங்கள் ஆகின்றன.

ஆனால் இன்னமும் அந்த வழக்கின் முதல் குற்றவாளியான யூனியன் கார்பைட் கம்பெனியின் தலைவர் ஆண்டர்சனை இந்திய நீதிமன்றத்தின் முன்பு கொண்டு வந்து நிறுத்த முடியவில்லை.

24 வருடங்கள் முன்னால் கைதாகி ஜாமீனில் வெளியே வந்ததுமே, அமெரிக்காவுக்குத் தப்பி ஓடினான் ஆண்டர்சன். இந்திய நீதிமன்றம் ஆண்டர்சனை வரவழைக்க சம்மன் பிறப்பித்தும்கூட, நடவடிக்கை எடுக்க இந்திய அரசும் அமெரிக்க அரசும் தயாராக இல்லை. ஆண்டர்சனைக் கைது செய்து இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினால், அதனால் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் பாதிக்கப்படும் என்பதுதான் இந்திய அரசின் அச்சம். எனவே ஆண்டர்சனுக்கு இப்போது 88 வயதாகவிட்டது என்பது காரணமாக சொல்லப்படுகிறது. முதுமையைக் காரணம் காட்டி எந்த அயோக்கியர்களையும் மன்னித்துவிட முடியாது.

1984 டிசம்பர் 3 அன்று போபால் யூனியன் கார்பைட் ஆலையில் இருந்து, 40 டன் விஷவாயு கசிந்து பரவியதில் போது மக்களில் 25 ஆயிரம் பேர் வரை இறந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டது. மேலும் சுற்று வட்டாரங்களைச் சேர்ந்த ஒரு லட்சம் பேர், பல்வேறு உடல் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானார்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக, அவர்களின் துன்பம் தொடர்கிறது. தொடர்ந்த போராட்டம், வழக்குகளுக்குப் பின்னர், யூனியன் கார்பைட் நிறுவனம் மொத்தமாக 713 கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடை இந்திய அரசிடம் கொடுத்துவிட்டு ஓடிவிட்டது. இதை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசு விநியோகித்தபோதுதான் தெரிந்தது, முதலில் மதிப்பிடத்தை விட-

பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கிடைத்த தொகை சராசரியாக வெறும் 12 ஆயிரம் ரூபாய்தான். ஆனால் நடைப் பினங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதச் சம்பளம் 1500 ரூபாய்கூட கிட்டாத நிலையில் இருக்கும் இவர்கள், மாதாமாதம் 400 ரூபாய்க்கு மருந்துகள் சாப்பிட்டாக வேண்டும்.

டெல்லி சினிமா தியேட்டர் தீ விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைத்த நஷ்ட ஈடு இதை விட அதிகம். இறந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கு 15 லட்சம் ரூபாயும் கயமடைந்தவர்களுக்கு தலா 1 லட்சம் ரூபாயும் தரப்பட்டது. தாமதமாக தந்த நஷ்ட ஈடுக்கு வட்டியும் தரும்படி நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. போபாலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 25 வருடங்களாகத் தொடரும் துயரத்தில் மரணம்தான் ஆறுதல்.

ஆலையின் பிரச்சனை இன்னமும் முடியவில்லை. சுமார் 90 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஆலை வளாகத்தில் இன்னும் சுமார் 500 டன் ரசாயனங்கள் கிடக்கின்றன. யூனியன் கார்பைட் ஆலையை இயக்கிய காலத்திலேயே, அபத்தான் ரசாயனங்களை பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைக்காமல் நிலத்தில் கசிய விட்டிருந்தது. இப்போதும் அது தொடர்கிறது. ஆலை வளாகம் இப்போது அரசின் வசம் உள்ளது. அதைத் தூய்மைப்படுத்தும் செலவும் அரசுடையதுதான். அதை ரியல் எஸ்டேட்டாக மாற்றி வணிகவளாகமாக்க, மத்தியப் பிரதேச அரசு மோசித்து வருகிறது. ஆனால் அதற்கு முன்பு நிலத்தடியில் கசிந்திருக்கும் ரசாயனங்களால், சுற்றுச்சூழல் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர, அரசுக்கும் வேறு எதுவும் தெரியவில்லை.

ஆனால், ஆலை வளாகத்துக்கு மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில்கூட நஷ்க ரசாயனங்கள் பரவி, குடி நீரைக் கெடுத்துள்ளன என்பது டெல்லியின் அறிவியல் தூழல் மையத்தின் ஆய்வில் இப்போது தெரியவந்திருக்கிறது. ஆனால் குடி நீர் பாதிக்கப்படவிலை என்று அரசு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

யூனியன் கார்பைட் கம்பெனியை வாங்கிய டவு நிறுவனம், போபாலின் தொடரும் துயரங்களுக்கு தான் பொறுப்பேற்க முடியாது என்று சொல்கிறது. அமெரிக்காவில் யூனியன் கார்பைடின் அஸ்பெஸ்டாஸ் பாதிப்புக்கு பொறுப்பேற்ற டவு, இந்தியாவில் மட்டும் பொறுப்பை மறுக்கிறது. தூழல் பாதுகாப்புப் போராளிகள்

25 வருடங்களாக யூனியன் கார்பைடையும் டவ் கெமிகல்சையும் எதிர்த்துப் போராடி வருகிறார்கள். டவ் கெமிகல்ஸ் இப்போது தமிழ் நாட்டிலும் இரு இடங்களில் ஆலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஹிந்து ஏடு நடத்தும் நவம்பர் இசை விழாவுக்கு டவ் ஒரு ஸ்பான்சர்.

போபால் பாடங்களை நம் சமூகம் இன்னமும் கற்றுக் கொள்ளவே இல்லை. பெரும் நிறுவனங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துவிட்டு தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற மன நிலையிலேயே இயங்குகின்றன. அதற்கு அரசுகளும் அரசியல்வாதிகளும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். மக்களின் விழிப்புணர்வு அதிகரிக்க வேண்டும். சின்ன அளவிலாவது நம் எதிர்ப்பை தெரிவிக்கப் பழக வேண்டும். போபால் கொடுரத்தையடுத்து உருவான தழுல் இயக்கங்களின் தாக்கத்தால் நானும் இன்னும் பல நண்பர்களும் 25 வருடங்களாக யூனியன் கார்பைடின் எவ்ரெடி பொருட்களைப் புறக்கணித்தே வந்திருக்கிறோம். கூட்டாக காட்டும் எதிர்ப்புதான் உடனடி பயனைத் தரும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு தனி நபரும் செய்யக்கூடிய தார்மிக எதிர்ப்பைக் கைவிடத் தேவையில்லை. தனி நபராகக் காட்டும் தார்மிக எதிர்ப்பு, நம்மை கோடானு கோடி புழுக்களில் இன்னொரு புழுவாக ஆக்கிவிடாமல் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும்.

இன்றைய மன்மோகன்சிங் ஆட்சியில் போபால் போன்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு வரும் வாய்ப்பே இல்லை. நமக்கு வெகு பக்கத்தில் ஒரு போபால் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடலூர்! ஊழல் அரசியல்வாதிகளின் உதவியுடன் எந்த விதியையும் வளைத்துவிட்டு, ஸாபம் மட்டுமே குறியாக இருக்கும் பெரும் கம்பெனிகளின், இன்றைய வேட்டைக்காடுகளில் ஒன்று கடலூர். இது போபாலானால் தமிழகம் தாங்காது.

எய்ட்ஸ் படங்கள்

எய்ட்ஸ் இன்றைக்கு ஒரு முக்கியமான உடல் நல, சமூகப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல. உலக அளவில் கோடானுகோடி ரூபாய்கள் வந்து குவியும் துறைகளில் இதுவும் ஒன்று. எனவே அதன் பக்கம் அரசியல்வாதிகள், சினிமாக்காரர்கள் கவனம். வருவதில் ஆச்சரியமில்லை.

அரசியல் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கிருத்திகா (உதயநிதி) எய்ட்ஸ் விழிப்புணர்வுக்காக குறும்படங்களை தயாரித்திருக்கிறார். அவர்

இயக்கியது, மில்கின், சசிகுமார் இயக்கியவை மூன்றையும் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்தப் படங்களை உடனடியாக திருத்தம் செய்யாமல் வெளியிடவேண்டாமென்று மூவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எய்ட்ஸ் சிகிச்சை, மறுவாழ்வு தொடர்பான செயல்பாடுகளில் முக்கியமானது ஒருவரை எய்ட்ஸால் பாதிக்கப்பட்டவர் என்று முத்திரை குத்தாமல், அடையாளப்படுத்தாமல் இருப்பதாகும். அதனால்தான் எய்ட்ஸ் சிகிச்சை மையங்கள் கூட அந்தப் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுவதில்லை. நம்பிக்கை மையங்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. எய்ட்ஸ் நோயாளி நெற்றியில் லேபிள் ஓட்டுவது, பச்சை குத்திவிடுவது போன்ற நடைமுறைகள் கொடுரமானவை; கண்டன்றத்துக்குரியவை.

கிருத்திகாவின் படம் தொடங்கும்போதே எய்ட்ஸ் ஹெச் ஜி வியால் பாதிக்கப்பட்ட சூழந்தைகள் காப்பகம் என்ற ஆங்கிலப்பெயர்ப் பலகையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. எய்ட்ஸ் துறையில் 15 வருடமாகவோ 15 நாட்களாகவோ பணி புரியும் ஏவரும் இதை ஏற்கமாட்டார்கள். எய்ட்ஸ் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சூழந்தைகளானாலும் சரி, பெரியவர்களானாலும் சரி அவர்களுக்கான காப்பகத்தின் பெயர்ப் பலகையில் இந்தத் தகவலை சொல்லக்கூடாது என்பது முக்கியமான நடைமுறை. சமூகத்தில் ஏற்கனவே எய்ட்ஸ் தொடர்பாக இருக்கும் தீண்டாமை உணர்வை ஊக்குவிக்கும் வேலை இது. தவறான முன்னுதாரணமும்கூட. எனவே இத்தகைய காட்சிகளை நீக்கிவிட்டு படங்களை வெளியிடக் கோருகிறேன்.

நீந்த வாரப் பூச்சென்டு

பெரியார் திராவிடர் கழகத்தினர் தமிழ்நாட்டில் இரட்டை குவளைகளை வைத்துள்ள தேனீர் கடைகள், தலித் மக்களுக்கு முடிவெட்ட மறுக்கும் முடிதிருத்தும் நிலையங்கள், தீண்டாமை பின்பற்றும் சுடுகாடுகள் பற்றிய விவரங்களை கிராமம் கிராமமாக டிசம்பர் 6 முதல் 31 வரை திரட்டி அவற்றை அரசிடம் கொடுத்து, நடவடிக்கை எடுக்கப்படாவிட்டால் ஏப்ரலில் அம்பேத்கர் நாளில் போராட்டம் தொடங்கப் போவதாக அறிவித்திருப்பதற்கு இ.வா.பு.

நாடாளுமன்றத்தில் தமிழில்தான் பேசுவேன் என்று தொடர்ந்து பிடிவாதம் காட்டி வருவதற்காக அந்த உரிமை வருவதற்கு

நெருக்கடி கொடுப்பதற்காக மத்திய அமைச்சர் மு.க.அழகிரிக்கு இ.வா.பு.

நெந்த வார அஞ்சலி

கொஞ்ச காலமாகவே தமிழ் சினிமாக்காரர்களின் கத்திக் குத்துக்குள்ளாகி, குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக இருந்து வந்த திரைப்படத் தணிக்கைக் குழு, அமீரின் யோகியின் குத்தில் ஒரேயடியாக செத்துப் போய்விட்டதையடுத்து தணிக்கைக் குழுவுக்கு என் அஞ்சலிகள். முதுகெலும்புள்ள தணிக்கைக் குழுவை இழந்து வாடும் என் போன்ற ரசிகர்களுக்கு என் ஆழந்த அனுதாபங்கள்.

குழுதம் 4.12.2009

சினிமாவை சீர்ப்புத்து நெண்டு குரல்கள்....

மு தல்வர் கலைஞர் கருணாநிதிக்கு தமிழ் திரையுலகத்தால் நடத்தப்பட்டப் பாராட்டு விழாவில் ஒலித்த இரு குரல்கள் முக்கியமானவை.

முதல் குரல் அஜீத் குமாருடையது. பத்திரிகை பேட்டிகளில், பொது நிகழ்வுகளில் எப்போதும் வெளிப்படையாகப் பேசும் பழக்கத்தில் இருந்து வந்த நடிகர் அஜீத், சில வருடங்கள் முன்பு அப்படிப் பேசியதால் ஏற்பட்ட கச்பான் விளைவுகளுக்குப் பின், எதுவும் பேசாமல் தவிர்த்து வந்தார்.

மறுபடியும் வெளிப்படையாகப் பேசியிருக்கிறார். அரசியல் விஷயங்களில் அறிக்கை விடும்படியும், போராட்டங்களிலும் அரசியல் சார்ந்த நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளும்படியும் நடிகநடிகையரை மிரட்டும் போக்கை, தடுத்து நிறுத்தும்படி பகிரங்கமாக முதல்வர் முன்னாலேயே பேசியதற்காக, அஜீத்துக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் பூச்செண்டு.

அஜீத் பெயரைச் சொல்லாமலே, அந்தக் கருத்தை ஆமோதிக்கும் தொனியில் பேசிய முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி, திரைஉலகத்தை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக வைத்திருப்பதையே தானும் விரும்புவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

அந்த அடிப்படையில் முதலில் அவர் செய்யவேண்டிய அறிவிப்பு, பயனாளில் அரசு தரும் நிலத்தில் திரை உலகத் தொழிலாளர்களுக்காக உருவாகும் குடியிருப்பு நகருக்கு, ‘கலைஞர் நகர்’ என்று பெயர் தூட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லுவதுதான். ஆட்சி மாறும்போது பெயர் மாறும், சுருக்கப்படும் அவலங்கள் தேவையில்லை.

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை மேதைகளின் பெயர்களை கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் போல தூட்டலாம். அல்லது வெறுமே திரை நகர் என்று வைத்தாலே போதுமானது. வெவ்வேறு

பதவிகளில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஜால்ராக்கள், தலைவர் பெயரைச் சூட்டுவோம் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜால்ராக்கள்தான் தனக்கு விருப்பமில்லாதபோதும் அஜீத் போன்ற நடிகர்களை தமிழின் பெயரால், தொழிலின் பெயரால் மிரட்டுகிறார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

அரசியல் சார்ந்த விஷயங்களில், சினிமாத் துறையினர் விலகி இருக்க முடியாது, கலைஞர்கள் சொல்லும் எதிர்வாதத்தைப் பார்ப்போம். காவிரிப் பிரச்சினையில் குரல் கொடுக்க விரும்பும் ஒரு நடிகனுக்கு, ஈழப் பிரச்சினையில் வேறு கருத்து இருக்கலாம். அவரவர் ஈடுபட விரும்பும் விஷயங்களில், அவர்கள் தனி நபர்களாக ஈடுபடுவதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. அதைத் தொழிலின் பெயரால், துறையில் எல்லார் மீதும் தினிப்பதுதான் பிரச்சினை.

சமூக அக்கறை ஒரு கலைஞர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று வாதிடும் சினிமாக்காரர்கள், முதலில் கொள்ளவேண்டிய சமூக அக்கறை என்ன? தங்கள் சினிமா, சமூகத்துக்கு என்ன தீங்கு இழைக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பேசவும் திருத்தவும் முன்வரவேண்டும், செக்ஸ், க்ரைம் இரண்டையும் பற்றிய மன வக்கிரங்களைப் பரப்புவதில், சினிமாவின் பங்கு என்ன என்ற சமூக அக்கறை விஷயத்தை கையில் எடுக்க அங்குள்ள ஒருத்தருக்கும் துணிவோ நேர்மையோ இல்லை.

எந்துப் பொது பிரச்சினைக்கெல்லாம் சினிமாக்காரர்கள் தெருவுக்கு வரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை, ஒரு சிலர் தாமே தம் கையில் எடுத்துக் கொள்வதும், அதற்கு மற்றவர்கள் உடன்பட்டு வராவிட்டால் மிரட்டுவதும் அராஜகமானது.

சென்னை கருணாநிதி நகரிலே தமிழகத்தில் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தை உருவாக்கிய தலைவர் ஜீவா பெயரில் இருந்த அரசுப் பூங்கா சிவன் பூங்காவாக, ஒரு மதத்தினருக்கு மட்டுமான வழிபாட்டு இடமாக மாற்றப்பட்டுவிட்டதற்கு சினிமாக் காரர்தான் காரணம்.

படப்பிடிப்புக்காக பூங்காவில் சிவன் கோவில் செட் போட்ட நாகி ரெட்டி, படப்பிடிப்பு முடிந்ததும் அதை எடுக்காமல் போய்விட்டார். இப்போது மாநகராட்சி அங்கே, பூஜை வழிபாடு நடத்தக்கூடாது என்று வைத்திருக்கும் அறிவிப்புப் பலகைக்குப் பக்கத்திலேயே

நின்றுகொண்டு அய்யர் தினசரி பூஜை செய்கிறார். பொது இடத்தை மத இடமாக மாற்றிய சினிமாக்காரரின் தவறுக்காக, பாரதிராஜா போன்றவர்கள் அங்கே வந்து சினிமா செட்டை அகற்றச் செய்யும் போராட்டம் நடத்துவார்களா? மாட்டார்கள்.

எந்துப் பொது விஷயத்துக்கு வரவேண்டும் என்பதை தன்னிச்சையாக யாரோ தீர்மானித்து, தன் மேல் தினிப்பதைத்தான் அல்லே நியாயமாகவே எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்.

முதல்வர் பாராட்டு விழாவில் ஒலித்த இன்னொரு குரலும் முக்கியமானது. அது ரஜினியின் குரல். அரசு வழங்கும் குடியிருப்பு திட்டம் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கே போய் சேரவேண்டும்; வசதி உள்ளவர்கள் இதில் தலை நீட்டாதீர்கள் என்று ரஜினி எச்சரித்திருக்கிறார்.

பையனூர் திரை நகர் திட்டம் சினிமா ஊழியர்களுக்கான முதல் குடியிருப்பு திட்டம் அல்ல. இதற்கு முன்பு எம்.ஐ.ஆர், ஜெயலலிதா ஆட்சிக் காலங்களில் வேறு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நகர்கள் உருவாக்குவது பற்றி அறிவிக்கப்பட்டு கொஞ்சம் முயற்சிகள் நடந்து அவை முடங்கிப் போய்விட்டன. அவை ஏன் முடங்கின, அவற்றில் தவறு செய்தவர்கள் யார் யார் என்பதெல்லாம் அரசு அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும்.

அந்த விவரங்களையெல்லாம் இப்போது கலைஞர் வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் ஓர் வெள்ளை அறிக்கையே வெளியிடவேண்டும். புதிய திட்டத்தின் விவரங்களை பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும். நிலமோ, அடுக்கு மாடி குடியிருப்போ இலவசமாகத் தரப்படுமா அல்லது குறைந்த சலுகை விலைக்குத் தரப்படுமா என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டும். திருவான்மியூரில் பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பு அரசு உதவியுடன் உருவாக்கப்பட்டபோது, பத்திரிகையாளர்களின் கூட்டுறவு வீட்டு வாதி சங்கத்திடம் அரசு நிலத்தை மார்க்கெட் விலைக்குத் தராமல் சலுகை விலையில் கொடுத்தது. வங்கிக் கடன் மூலம் தவணை முறையில் வீடுகள் தரப்பட்டன.

இப்போதும் அதே முறை பின்பற்றப்படுமா, அல்லது சினிமாக்காரர்கள் என்பதால் முற்றிலும் இலவசமாகத் தரப்படுமா என்பதை அரசு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இலவசமாகத் தருவதற்கு ஒரு நியாயமும் இல்லை. திரை உலகின் டாப் டென் நடச்சுதிரங்களும் டாப் டென் தயாரிப்பாளர்களும், ஆனாக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்

சலபமாகக் கொடுக்கக் கூடிய வசதி உடையவர்கள்தான். அதில் நிலம் வாங்கி, ஸல்ட்மெண் முதல் பாத்திரம் தேய்ப்பவர் வரை எல்லா சினிமா ஊழியர்களுக்கும் வீடு கட்ட, வங்கிக் கடனுக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

இன்றும் பெரிய படங்கள் உட்பட பல தயாரிப்புகளில், உதவி இயக்குநர்களுக்கு ஒழுங்காக தினசரி பேட்டா கிடையாது. அதை முறையிட அவர்களுக்கு என்று தனிச் சங்கம் கிடையாது. கேட்டாரிங் எனப்படும் சோறு போடும் பிரிவில் இன்றும், ஒரே வேலைக்கு ஆனுக்கு அதிகக் கூலி; பெண்ணுக்குக் குறைவான கூலிதான்.

சங்கத்தில் உறுப்பினராக இல்லாமல் தொழிலில் வேலை செய்ய முடியாது. ஆனால் அடிமட்டக் கூலித் தொழிலாளிகூட சங்கத்தில் சேர ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை கட்டணம் விதிக்கும் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எந்த உயரிய நோக்கங்களுக்காக நிமாய் கோஷி, எம்.பி.சினிவாசன், தர்மலிங்கம் போன்றவர்கள் சங்கங்களை உருவாக்கினார்களோ, அதிலிருந்து வேறு பக்கம் எல்லாமே நகர்ந்தாயிற்று. தயாரிப்பாளர் சங்கங்கள், இயக்குநர் சங்கங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் போன்றவை. அத்தனை கோவெடிகள்.

இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த கலைஞர் கருணாநிதி முன்வரவேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கும் சட்ட திட்டங்கள், நியதிகள், விதிகள் பற்றி ஆராய்ந்து சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வர, ஆய்வுக் குழுக்களை நியமிக்க அரசுக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. திரைத்துறையில் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் இருக்கும் பிரச்சினைகள், நிலைமைகள், தீர்வுகள் பற்றி ஆராய அந்தக் துறைக்கு வெளியிலிருந்து அறிஞர்களை, நிபுணர்களைக் கொண்ட கமிட்டியை அமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பல நியமங்கள், விதிகள் காலத்துக்கு ஒவ்வாதவை. நீதிமன்றத்துக்குப் போனால் அடிவாங்கக்கூடியவை.

மாநில சுயாட்சிக்கு ராஜமன்னார் குழு போல, இட ஒதுக்கீட்டுக்கு சட்டநாதன் குழு போல இன்று தமிழ் திரையுலகத்துக்கு ஒரு விசாரணைக் குழு தேவைப்படுகிறது. அதை ஏற்படுத்துவதுதான் திரைத் துறைக்கு கலைஞர் செய்யக்க் கூடிய நியாயமான சேவையாக இருக்கும். நடைபெற்ற பாராட்டுக்கு அப்போதுதான் அவர் தன்னைத் தகுதியடையவராக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும்.

நெந்த வாரப் புச்செண்டு

வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்கள், தமிழ்ப் பெண்கள் ஆகியோரை இழிவுபடுத்தும் விதத்தில் கேலி பேசிய தன் தவறை உணர்ந்து திருத்திக் கொண்டு மன்னிப்பு கேட்டதற்காக நடிகர் ஜெயராமுக்கு இ.வா.பு. கருத்துக்கு பதில் கருத்து என்று மோதாமல் ஜெயராமின் வீடு புதுந்து தாக்கிய தன் இயக்கத்தின் வன்முறைக்காக, சீமானும் பகிரங்க மன்னிப்பு கேட்டால் அவருக்கும் புச்செண்டு தயாராக உள்ளது.

நெந்த வாரத் தீட்டு

சென்னைக்குப் பிறகு திருப்பூரில் களம் இறங்கிய சங்கமம் அமைப்பாளர்கள், திருப்பூர் புத்தகக் காட்சி விளம்பரங்களை மறைத்து அந்த தட்டிகள் மீதே தங்கள் விளம்பரங்களை வைத்துப் ‘பண்பாட்டை’ வளர்த்ததற்கு இ.வா.தி.

குழுதம் 8.2.2010

அன்புள்ள ரஞ்சிதாவுக்கு

வணக்கம்.

நித்யானந்த பரமஹம்சனை அம்பலப்படுத்துவதற்காகத் தொலைக்காட்சியும் பத்திரிகையும் செய்த நடவடிக்கையில், வேறொரையும்விட மிக அதிகமாக இழிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பது நீங்கள்தான் என்பதால், உங்களுக்கு இந்தக் கடிதக்கை எழுதத் தோன்றியது. நம் சமூகத்தில் எந்தப் பிரச்சினையிலும் அதிகமாக அடிவாங்குவது, பெண்ணாகத்தான் இருப்பாள். இதிலும் அப்படியே இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

முதலிலேயே உங்களுக்கு ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வீடியோவில் காட்டியபடி நித்யானந்தனுடன் நீங்கள் கொண்டிருந்த உறவை, நான் ஆபாசமானதாகக் கருதவில்லை. அதில் எந்தக் குற்றமும் நீங்கள் செய்யவில்லை. அந்த வீடியோவை ஒளிபரப்பிய தொலைக்காட்சியை நடத்துவார்களாகட்டும், வெளி யிட்ட பத்திரிகையாளர்களாகட்டும், பார்த்த எண்ணற்ற பொது மக்களேயாகட்டும் அவர்கள் யார் வீட்டுப் படுக்கையறைக்குள் கேமராவைக் கொண்டு போய் வைத்தாலும், அது பதிவு செய்யக் கூடிய காட்சி இதே போலவோ இதைவிட ‘கிளுகினுப்பாகவோ’ தான் இருக்க முடியும். ஆண்பெண் பாலுறவு என்பது அப்படித்தான் இருக்கும்.

தனியறைக்குள் நடந்ததை படம் எடுத்துக் கொண்டு வந்து, ஓயாமல் 36 மணி நேரம் காட்டியதும், அதை அச்சிட்டு விற்று வியாபாரம் செய்ததும்தான் ஆபாசம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

உங்களுடைய தனி நபர் உரிமைகள் மிக மோசமாக மீறப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் விரும்பும் ஆணுடன் உறவு கொள்வது, முழுக்க முழுக்க உங்கள் உரிமை. தங்களை அது

பாதித்தாலன்றி, அதில் தலையிடவோ, விமர்சிக்கவோ யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அப்படிப் பார்த்தால், அது அதிகப்பட்சம் உங்கள் குடும்பப் பிரச்சினையாக இருக்கலாமே தவிர, சமுகத்தின் பொதுப் பிரச்சினையே அல்ல.

இதுவே மேலை நாடாக இருந்தால், நீங்கள் உங்கள் அந்தரங்கத்தில் அத்து மீறியதற்காக அத்தனை ஊடகங்கள், பத்திரிகைகள் மீதும் வழக்கு தொடுத்து, பெரும் தொகைகளை இழப்பீடாகப் பெறுவதற்கான சட்டப்பூர்வமான உரிமைகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் அவையெல்லாம் இன்னும் சரியாக வடிவமைக்கப்படவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரியது.

நித்யானந்தா என்ற ஆன்மீகவாதி, ஊருக்கெல்லாம் பிரும்மச்சரியத்தை போதித்துவிட்டு தான் அதைப் பின்பற்றாத ஒரு போலி மனிதன் என்று அம்பலப்படுத்த ஒருவர் விரும்பினால், அதற்கு அவருக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. அரசியல் முதல் ஆன்மீகம் வரை, டி.வி. முதல் பத்திரிகை வரை, சொல் ஒன்றும் செயல் ஒன்றுமாக பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்போரை அம்பலப்படுத்த நடக்கும் முயற்சிகளை நான் ஆதரிப்பேன்.

அதே சமயம் அந்த வீடியோவில் உங்கள் முகத்தை மறைத்துவிட்டு வெளியிடுவதுதான், நியாயமானதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருந்திருக்க முடியும். ஏனென்றால் அம்பலப்படுத்தப்பட வேண்டிய போலி நீங்கள் அல்ல. இன்னொருவர்தான்.

அந்த வீடியோவில் உங்களுக்கு பதில், வேறு ஏதோ ஊர் பேர் தெரியாத பெண் அல்லது ஏதோ ஒரு அதிகாரி, தொழிலதிபர், அலுவலர் வீட்டிடுப் பெண் இருந்திருந்தால் இந்த அளவு மீடியா ஆனந்த தாண்டவும் ஆடியிருக்காது. நடிகை என்பவன் நம் சமுகத்தில் இன்னமும் பெருவாரியாகப் பலராலும், தேவடியாளாகவேக் கருதப்படுகிறான். அவளைத் துகிலுரியவும், அதை ரசிக்கவும் கொன்டாவும் மன்றிலை இருக்கிறதே தவிர, அவளை மதிப்பதில்லை. புவனேஸ்வரி கைதின்போது வெளியான அவதாறு செய்திகளுக்காக வெறியாட்டம் ஆடிய நடிகர் சங்கமும் நடிகநடிகைகளும் இப்போது உங்கள் விஷயத்தில் உரத்த மெளனம் சாதிப்பது வெட்கக் கேடானது. நீங்கள் ஒன்றும் விபசராம் செய்ததாக அந்த வீடியோ சொல்லவில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமான ஒருவருடன் உறவு கொள்கிறீர்கள். அவ்வளவுதான்.

யாருடன் உறவு கொள்ள வேண்டும் என்பது முழுக்க முழுக்க உங்கள் உரிமை. ஆனால் என்னைப் போன்றவர்களுக்குப் புதிராக இருப்பதெல்லாம், உங்களைப் போன்ற பல பெண்கள், ஏன் சாமியார்களிடம் போய் சிக்கிக் கொள்கிறீர்கள் என்பதுதான். இப்போதுகூட ஒரு உயர் பெண் அதிகாரி, ‘சுவாமினி இந்த சோதனையை எல்லாம் கடந்து வருவார்’ என்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

பலருக்கும் அப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான பக்தி இருக்கிறது. அப்படி இந்த சாமியார்கள் நமக்கு மன நலத்துக்கும் உடல் நலத்துக்கும் அளிப்பதாகக் கூறும் வழிகள் மூன்றுதான். யோகா, முச்சுப் பயிற்சி, தியானம்.

இந்த மூன்றையும் கற்க கடவுளும் தேவையில்லை. மதமும் தேவையில்லை. சடங்குகளும் தேவையில்லை. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் யோக மந்திரம் போன்ற பல அமைப்புகள் ஒரு பள்ளிக்கூடம் போல இவற்றை சொல்லிக் கொடுத்து விடுகின்றன. கடவுள் நம்பிக்கையற்றவர் என்று தன்னைக் கூறிக் கொள்ளும் நம் முதலமைச்சர்கூட, இவற்றால் பயனடைய முடிந்திருக்கிறது.

நீங்கள் எங்கே என்ன படித்தீர்கள், உங்கள் குடும்பப் பின்னணி என்ன என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் பெருவாரியான ஆண்களும் பெண்களும் சாமியார்களிடம் தஞ்சமடைவதற்குக் காரணம், நம் குடும்பங்களும் கல்வி முறையும்தான்.

பத்து வாழ்க்கைத் திறன்கள், நம் ஓவ்வொருவருக்கும் தேவை என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் வரையறுத்திருக்கிறது. தன்னை அறிதல், தன்னைப் போல் பிறரை உணர்தல், இன்னொருவருடன் சரியாக உறவாடக் கற்றல், உரையாடக் கற்றல், எதையும் கேள்வி கேட்கப் பழகுதல், எதற்கும் நாமே பதில் தேடப் பழகுதல், தெளிவாக முடிவெடுத்தல், சிக்கல்களை அவிழ்த்தல், உணர்ச்சிகளை உணர்ந்துகொள்ளுதல், அழுத்தங்களை லேசாக்குதல் என்ற பத்து வாழ்க்கைத் திறன்களைப் பழகிவிட்டால் வாழ்க்கை இனிமையாகிவிடும்.

இந்த வாழ்க்கைத் திறன்களை நம் குடும்பத்தில் கற்கலாம். பள்ளியில் கற்கலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக ஓவ்வொரு பிரச்சினை வரும்போதும் கடவுள், கோவில், சாமியார், மடம் என்று குடும்பமே, நம்மை வேறு திசைக்கு இழுத்துப் போய்விடுகிறது. செக்ஸ் எப்படி முழுக்க முழுக்க அந்தரங்கமான விஷயமோ, அதே போல கடவுள்

நம்பிக்கை என்பதும் முழுக்க முழுக்க அந்தரங்கமானதாக மட்டுமே இருந்தால் போதும் என்ற பார்வையை நாம் பெறுவதில்லை.

இதன் விளைவு உங்களைப் போன்றவர்கள், தன்னைத்தானே நம்பாமல், சாமியார்களை நம்பத் தொடங்குகிறீர்கள்.

பல வருடம் நம்முடன் பழகிய பெற்றோரோ, உறவினரோ, நண்பர்களோ, ஆசிரியர்களோ காட்டாத வழியை முன்பின் தெரியாத ஒரு சாமியார் காட்டுவார் என்பதே பெரும் மூட நம்பிக்கைதான். இதைத்தான் தங்கள் முதலீடாக சாமியார்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

பேச்சுத் திறமை இருந்தால், அரசியலுக்குப் போய் பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இப்போது இல்லை. அங்கே வாய்ப்புகள் குறைந்துவிட்டன. குடும்பத்துக்குள்ளேயே போட்டாபோட்டி போடும் அளவுக்கு நெரிசலாகிவிட்டது.

எனவே சாமியாராவது நல்ல மாற்றுத் தொழிலாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் யோகா, கொஞ்சம் தியானம், கொஞ்சம் சடங்கு, பத்து வாழ்க்கைத் திறன்களிலிருந்தும் கொஞ்சம் கிள்ளியெடுத்து பேச்சில் தெளித்தல், இத்துடன் காவி காஸ்ட்யூம் சேர்த்தால் சாமியார் தயார். கறுப்புப் பணத்தை கொண்டு வந்து கொட்டத் தொழிலதிபர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் எந்த சாமியாரும் பின்தங்கிய ராமநாதபுரம் மாவட்டத்துக்குப் போவதில்லை. ஈரோடு, கோவை என்று வளமான பகுதிகளில் மடம் வைக்கிறார்கள்.

அடுத்த ஸ்டெப் அரசியல் செல்வாக்கு. உங்கள் நண்பர் நித்யானந்தா அதிலேதான் வழுக்கிவிட்டார். அரசியல் செல்வாக்கு இருக்கும் எந்த சாமியாரும் இதுவரை அம்பலப்பட்டதில்லை. பெரும் கூட்டத்தை திரட்டி அரசியல்வாதிகளை பயமுறுத்தினால், கூட்டணிக்கு வந்துவிடுவார்கள். வீட்டுக்கே அழைத்து ஆசிகேட்பார்கள். ஒரு கூட்டணி சிக்கலானால் இன்னொரு கூட்டணி அரசியலில் அமைப்பது போல, இதிலும் அமைக்கலாம். அப்போது ஏதிலாவது சிக்கினாலும், வழக்கு சாட்சிகள்கூட பல்டி அடிப்பார்கள்.

இந்த தந்திரங்களை, இன்னும் நித்யானந்தா சரியாகப் பழகிக் கொள்ளாததால் அடிப்பட்டுவிட்டார். கூட சேர்ந்து நீங்களும் அடிப்படிருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் பாவமாக இருக்கிறது.

சாவித்திரி முதல் காஞ்சனா, கனகா, நீங்கள் வரை நடிகைகளின் வாழ்க்கை, பெரும்பாலும் சோகமும் வேதனையும் நிரம்பியதாகவே

முடிகின்றன. அதற்குக் காரணம் கல்வி இல்லாதது, தப்பானவர்களையே நம்புவது, எது உண்மையான ஆனந்தம் என்ற அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளாதது, தற்காலிக மகிழ்ச்சிகளில் தன்னைத்தானே தொலைத்துக் கொள்வது இவையெல்லாம்தான்.

உங்கள் அனுபவங்களை நீங்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முன்வரவேண்டும். அதிலிருந்து வருங்கால நடிகைகள் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு பெண்ணும் கற்றுக் கொள்ள நிறைய பாடங்கள் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். நம்முடைய வாழ்க்கையை இன்னொருத்தர் தீர்மானிக்க விட்டுவிட்டால், என்னவெல்லாம் கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உனர் வேண்டும். என் வாழ்க்கை என்கையில் என்ற உறுதியோடு நம் சமுகத்தில் ஒவ்வொருவரும் வளர, உங்கள் பங்களிப்பாக உண்மைகளை உரக்கச் சொல்லுங்கள்.

உங்களைச் சூழ்ந்துவிட்ட இழிவிலிருந்து விடுதலை பெற அது ஒன்றுதான் வழி.

அண்புடன்
ஞாநி

இந்த வாரப் புச்சென்டு

பயணி ஆட்டோவில் மறந்து வைத்துவிட்டுச் சென்ற, ரூ 2 லட்சம் கொண்ட பையை, பயணி முகவரி தேடி ஒப்படைத்து, சென்னை ஆட்டோ டிரைவர்களுக்கு பெருமை சேர்த்திருக்கும் அயன்புரம் ராசவுக்கு இ.வா.பு

இந்த வாரத் தீட்டு

கட்டடம் தயாராகாவிட்டாலும், அவசர அவசரமாக புதிய சட்டமன்ற வளாகத் திறப்பு விழாவை நடத்துவதற்காக சூரையை சினிமா செட்டாகப் போடுவதற்கு, 2 கோடி ரூபாய் மக்கள் பணத்தை வீணடிக்கும் முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதிக்கு இ.வா.தி

குழுதம் 8..3.2010

என்னைப் பறக்க வைத்த கோபிநாத்

பயண அனுபவங்களில் வாகனங்கள் முக்கியமானவை. நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, லாரி டிரைவராக இருந்த என் மாமாவுடன் லாரியில் பயணம் செய்தது இன்னும் நினைவிருக்கிறது. எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பயணம் ரயில் பயணம்தான். தொலைதூரம் செல்ல பஸ்களை நான்விரும்புவதே இல்லை. முதன்முதலில் எப்போது காரில் ஏறினேன் என்று எவ்வளவு யோசித்தாலும் நினைவில் இல்லை.

நெருக்கடி நிலை காலகட்டத்தில் தினசரி நள்ளிரவு மத்திய அரசின் தனிக்கை அதிகாரியின் அலுவலகத்துக்குச் சென்று வர, அப்போது நான் வேலை பார்த்த ஆங்கில தினசரி நிர்வாகம் மிகுந்த போராட்டத்துக்குப் பிறகு பேப்பர் கட்டு ஏற்றிச் செல்லும் வேங்களைக் கொடுத்தது. அந்த வேங்களில் டிரைவர் சீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒருவர்தான் உட்கார முடியும். சமயத்தில் அதில் என்னைவிட வயதிலும் அலுவலக அந்தஸ்து அடுக்கிலும் முத்தவர் உட்கார்ந்து வந்தால், நான் வேனின் உட்பறும் தரையில் உட்காரவேண்டும். எந்தப் பக்கமும் எதையும் பிடித்துக் கொள்ள எதுவும் இருக்காது. கால்களை நீட்டிக் கொண்டு கைகளைப் பின்பக்கமாகத் தரையில் அழுத்தி வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தாலும் ஒவ்வொரு பிரேக்கிலும் உள்ளே உருளவேண்டி வரும்.

விமானத்தில் நான் போவேன் என்று கனவுகூட கண்டதில்லை. 22 வருடங்களுக்கு முன்னால் என் 34வது வயதில் ஹெத்ராபாதுக்கு என் 4 வயது மகனுடன் ஓரு தொண்டு நிறுவனம் நடத்திய கருத்தரங்குக்குச் சென்றேன். போய் வர எனக்கு விமானச் செலவு கொடுக்க முன்வந்தார்கள். நான் திரும்பும்போது ரயிலில் பயணம் செய்து மிச்சமாகும் பணத்தில், என் மகனை அழைத்துச் செல்ல விரும்பினேன். அதன்படியே சென்றோம். போன இடத்தில் எங்கள்

துணிப் பெட்டிகள் காணாமற்போய்விட்டன. நான் ஒங்கியுடனும் அவன் ஜட்டியுடனும் தொண்டு நிறுவன தயவில் விமானத்திலேயே திரும்பி வந்தோம்.

அடுத்து 4 வருடங்கள் கழித்து சாகித்ய அகாதமியின் கருத்தரங்கில் பேசுவதற்காக டெல்லிக்கு அழைத்தார்கள். ஒரே ஒரு சிக்கல். நான் முன்பணம் போட்டு விமான டிக்கட் வாங்கவேண்டும். டெல்லி சென்றதும் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்களாம். கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். என் மாதச் சம்பளமே அதில் பாதிகூட இல்லை. பிரச்சினையை அப்போது நான் வேலை பார்த்துவந்த விகடன் நிறுவனத்தின் அதிபர் எஸ்.பாலசுப்பிரமணியனிடம் சொன்னேன். அவர் டிக்கட் வாங்கிக் கொடுத்து, வீவும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தார். திரும்பி வந்ததும் பணத்தைத் திருப்பிவிட்டேன்.

என் 40வது வயதில், இந்திய அரசு ஆஸ்திரேலியாவில் நடத்திய இந்தியக் கலைவிழாவுக்கு, நான்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக என்னை அனுப்பி வைத்தது. அரசாங்கம் நினைத்தால் எதையும் செய்ய முடியும். அப்போது என்னிடம் பாஸ்போர்ட்கூட கிடையாது. ஒரே நாளில் டிப்ளமேடிக் பாஸ்போர்ட் கொடுத்து, விமான டிக்கட்டுக்களையும் கொடுத்து அனுப்பினார்கள்.

சொந்தக் காசில் விமான டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு பயணம் செய்ய முடியும் என்று நான் ஒருபோதும் நினைத்ததே இல்லை கோபிநாத் என்ற கர்நாடக விவசாயி வந்து ஏர் டெக்கான் என்ற நிறுவனத்தை தொடங்கும்வரை. சென்னையிலிருந்து மும்பைக்கு வெறும் 1600 ரூபாய் டிக்கட்டில் பயணம், அவர்தான் எனக்கு சாத்தியப்படுத்தினார். அதன்பிறகு கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் அலுக்கிற அளவுக்கு சொந்தக் காசில் விமானப் பயணம் செய்துவிட்டேன். விமானக் கட்டணம்தான் மலிவானது. விமான நிலையங்களில் உள்ள கடைகளில் எதையும் நான் வாங்குவதில்லை. ஒரு காபி விலை 60 ரூபாய்.

விதிவிலக்காக ஒரு புத்தகத்தை அண்மையில் விமான நிலையக் கடையில் வாங்கினேன்.

கோபிநாத் எழுதிய சுயசரிதை ‘சிம்பளி ஃப்ளை’ அண்மையில் வெளிவந்ததும் உடனே படிக்க ஆர்வமாக இருந்தது. ஒரே வாரத்தில் படித்து முடித்துவிட்டேன். கோபிநாத்தை நினைக்க நினைக்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அத்தனை அனுபவங்கள்.

அத்தனை துணிச்சல். அவரது சாதனை சாதாரணமானது அல்ல. வெறுங்கையில் முழும் போடுவதை ஒரு கலையாகவே செய்து பல வெற்றிகளை அடைந்திருக்கிறார்.

இப்போது 59 வயதாகும் கோபிநாத், கர்நாடக மாநிலத்தில் ஹாசன் அருகே ஒரு சிறிய கிராமத்தில் பள்ளிக்கூட ஆசிரியரின் மகனாகப் பிறந்தவர். பத்து வயது வரை பள்ளிக்கூடத்துக்கே போகவில்லை. வீட்டிலேயே தினசரி அவருடைய அப்பா பாடம் கற்பித்து வந்திருக்கிறார். நேரே ஜந்தாம் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார்.

ராணுவம் நடத்தும் சைனிக் பள்ளியில் உயர்கல்வி படிப்பதற்கான அனுமதித் தேர்வெழுது கோபிநாத் பக்கத்து ஊருக்கு சென்றபோதுதான் தெரிகிறது பதில்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதவேண்டுமாம்! கோபிநாத்துக்கு அவ்வளவு ஆங்கிலம் தெரியாது. திரும்பி வந்து தன் பள்ளி தலைமையாசிரியரிடம் இதைச் சொன்னதும், அவர் வெசுண்டெழுந்து டெல்லியில் இருக்கும் ராணுவ உயர் அதிகாரிகளுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். தேர்வுகளை மாநில மொழிகளில் நடத்தியிருக்க வேண்டாமா, என்று கேட்டு எழுதிய அந்தக் கடிதம், எதிர்பாராத விளைவை ஏற்படுத்துகிறது.

கன்னடத்தில் தேர்வை நடத்த ராணுவம் முன்வருகிறது. இந்த முறை கோபிநாத் தேறி சைனிக் பள்ளியில் சேர்ந்து, அங்கிருந்து தேசிய ராணுவ அகாடமிக்குத் தேர்வாகி, ராணுவத்தில் கேப்டன் ஆகிவிடுகிறார். வங்க தேச யுத்தத்தில் நேரடியாக எல்லையில் பங்கேற்கிறார். ஏழு வருட ராணுவப் பணிக்குப் பின், அதிலிருந்து விலகி விடும் கோபிநாத் விவசாயி ஆகிவிடுகிறார்!

ஹோவதி ஆற்றங்கரையில் இருக்கும் கோபிநாத்தின் குடும்ப நிலம், புதிய அணை கட்டியதும் அதில் முழுகிவிடுகிறது. அரசால் மாற்றாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம், பல கிலோமீட்டர்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. அங்கே போய் விவசாயம் செய்ய முடிவெடுக்கும் கோபிநாத், அடுத்த பத்தாண்டுகளுக்கு முழு நேர விவசாயியாக இருக்கிறார். பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பில் சாதனைக்காக உலக விருது பெறுகிறார். இயற்கை விவசாயத்தை வலியுறுத்தும் கோபிநாத், ரசாயன உரம், பூச்சி மருந்து எதையும் பயன்படுத்தவே இல்லை.

அடுத்த அவதாரம் மோட்டார் சைக்கிள் மூலர். பின்னர் உடுப்பி ஹோட்டல் ஆரம்பிக்கிறார். அதன்பிறகு ராணுவத்தில் தன்னுடன் சகாக்களாக இருந்த நண்பர்களுடன், இந்தியாவின் முதல் தனியார்

ஹெலிகாப்டர் சர்வீஸைத் தொடங்குகிறார். அதற்குத்து ஏர் டெக்கான். மலிவு டிக்கட்டில் முதல் விமான சர்வீஸ்.

ஏர் டெக்கான் வந்தபிறகு, அத்தனை பெரிய கம்பெனிகளும் டிக்கட் விலையைக் குறைக்கும் கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. புதிய மலிவு விலை விமான கம்பெனிகள் அடுத்தடுத்து ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

சிறுவனாக வாழ்ந்த கிராம வாழ்க்கையில் தொடங்கி, ராணுவ அனுபவங்கள், விவசாய அனுபவங்கள், தேர்தலில் போட்டியிட்ட அனுபவங்கள், ஹெலிகாப்டர், விமான சர்வீஸ் அனுபவங்கள் என்று எல்லாவற்றையும் படு சுவாரஸ்யமாக சொல்லும் கோபிநாத் நூல் நெடுக தன் வாசிப்பு அனுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். தக்துவம் முதல் இலக்கியம் வரை நிறைய படித்த ரசனை, அவர் எழுத்தில் தெரிகிறது. சுற்றுச் சூழல், இயற்கை மீது இருக்கும் மதிப்பும் காதலும் அழுத்தமாக வருகின்றன. மனிதர்கள் கூட்டு நடவடிக்கையின் மூலம் மட்டும்தான் வெற்றி பெறமுடியும் என்ற அவருடைய சக மனிதர்கள் மீதான நம்பிக்கையை, திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார். அரசாங்கத்தில் நிரம்பியள்ள ஊழல், சிவப்பு நாடாக்களை மீறி எப்படி தன் புதிய துணிச்சலான தொழில் முயற்சிகளை சாதிக்க முடிந்தது, நேர்மையாக இருந்தாலும் சாதிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அறிந்துகொள்ள தொழில் முனைவர்களுக்கு பாடப் புத்தகம் போல கோபிநாத்தின் அனுபவங்கள் இருக்கின்றன.

டாட்டா, பிர்லா, கலாம் போன்றவர்களின் வாழ்க்கை சரித்திருக்கவைடி கோபிநாத்தின் சரித்திரம் இன்றைய இளைஞர்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய ஒரு புத்தகம். இப்போது ஏர் டெக்கான் இல்லை. விஜய் மல்லையாவின் கிங்ஙிஷர் அதை வாங்கி அதன் அடிப்படையான மலிவு விலைத் தக்துவத்தை நீர்க்கச்செய்துவிட்டது. ஆனால் ஓவ்வொரு முறை எந்த விமானத்தில் ஏறினாலும் எனக்கு கோபிநாத்தின் நினைவுதான் வருகிறது. 18 வருடங்களுக்கு முன்னால் டெல்லிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருந்த டிக்கட் விலை இப்போது 5 ஆயிரம்தான் என்றானதற்கு கோபிநாத்தின் முயற்சியே முழுக் காரணம். அவர்தான் லட்சக்கணக்கான புது பயணிகள், இந்தியாவில் விமானப் பயணம் செய்யக் காரணமானவர்.

இந்தப் புத்தகத்தை நான் விமான நிலையப் புத்தகக் கடையில் வாங்கியது எவ்வளவு பொருத்தமானது!

இந்த வாரப் பூச்செண்டு:

தனி நாடு கோரிக்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு, காந்திய வழியில் தமிழர் உரிமைகளுக்குப் போராடப் போவதாக அறிவித்திருக்கும் முன்னாள் விடுதலைப் புலிகள் ஆதரவு அமைப்பான இலங்கைத் தமிழர் தேசிய முன்னணிக்கு இ.வா.பு.

நீந்த வாரத் திட்டு

சென்னை தியாகராய் நகரில் இருக்கும் சிறுவர்களின், இளைஞர்களின் ஒரே முக்கிய விளையாட்டு மைதானத்தை கார் பார்க்கிங் இடமாக மாற்ற முயற்சிக்கும் சென்னை மாநகராட்சிக்கு இ.வா.தி.

குழுதும் 15.3.2010